

ЛАСКАВО ПРОСИМО, АБІТУРІЄНТ-80!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ

№ 22 (1271)

ВІВТОРОК

27

ТРАВНЯ

1980 року

Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ДВЕРІ ДЛЯ ВАС ВІДКРИТІ

Щороку тисячі юнаків і дівчат вирішують присвятити своє життя хлібу, землі, сільському господарству. Їх шлях лежить до сільськогосподарських вузів країни, серед них — і до одного з найбільших у країні, Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії.

Висока культура землеробства. Що це значить? Практика багатьох передових господарств республіки — найкраща відповідь на таке запитання. Вона свідчить: культуру землеробства можна вважати високою тільки тоді, коли на полях постійно здійснюватиметься цілий комплекс науково обґрунтованих організаційних, економічних, біологічних і агротехнічних заходів по підвищенню продуктивності кожного гектара землі.

Стратегію польових робіт разом з партійними, радянськими і господарськими органами розробляють вчені, спеціалісти. Вони розглядають різноманітні варіанти, щоб потім зупинитися на одному, найкращому. А вчених спеціалістів сільського господарства і готують спеціалізовані вузи МСГ СРСР.

В УСГА навчається більше 14 тисяч студентів. Серед 13 спеціальностей, з яких готують фахівців на 10 факультетах, знайдеться хоч одна до серця кожному з сотень і тисяч абітурієнтів.

Як відомо, нещодавно були затверджені доповнені правила прийому у вузи на 1980 рік.

У цьому році на денні, вечірні та заочні відділення вузів буде прийнято понад мільйон чоловік. Доповнення, внесені до правил прийому, відображають завдання, що випливають з постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток вищої школи і підвищення якості підготовки спеціалістів». Мета нововведень — повніше забезпечити висококваліфікованими кадрами швидко зростаючі галузі народного господарства.

Надано додаткові пільги молоді, яка закінчила школи з золотою медаллю, а також випускни-

кам середніх спеціальних і середніх професійно-технічних навчальних закладів, які мають диплом з відзнакою. Вони дістали право вступати у вузи без конкурсних екзаменів на гостродефіцитні спеціальності металургійної, гірничо- і нафтодобувної, газової промисловості, будівництва, транспорту, сільського господарства та інших провідних галузей народного господарства країни. Ці пільги, однак, не поширюються на абітурієнтів, які подаватимуть заяви у вузи Москви, Ленінграда, Києва, а також у вищі навчальні заклади союзних республік Закавказзя і Молдавії.

Особи, які вступають на гостродефіцитні спеціальності і мають у документі про середню освіту середній бал не нижче чотирьох з половиною, складають два екзамен з профільюючих дисциплін. Абітурієнт, що набрав не менше восьми балів, зараховується до вузу. Якщо ж по одному з цих предметів він дістане оцінку «три», то повинен скласти всі інші екзамени.

У правилах є доповнення про прийом на сільськогосподарські спеціальності. На денне навчання зараховуються переважно абітурієнти, які постійно проживають у сільській місцевості. Поза конкурсом на сільськогосподарські спеціальності заочних відділень вузів приймаються особи, які закінчили середні спеціальні сільськогосподарські навчальні заклади і одержали направлення в інститут від колгоспів, радгоспів та інших державних підприємств сільського господарства для навчання за профілем роботи.

«Земля — наше найцінніше багатство, але це багатство треба вміло використовувати, — говорив товариш Л. І. Брежнев на сесії Верховної Ради СРСР, що затвердила нову Конституцію СРСР. — Як кажуть, туди, куди земля — мати, а ледарю — мачуха».

Тож любіть землю, дбайте про неї, цінуйте її. А необхідні для одержання високих врожаїв знання можна набути в нашій академії.

А. ЦИЛЮРИК,
проректор по навчальній роботі.

ПОШИРЮВАТИ ПЕРЕДОВИЙ ДОСВІД

Відомо, яку велику роль відіграють в житті кожного вузу кафедри суспільних наук, адже формування у молодого спеціаліста широкого марксистсько-ленінського світогляду, активної, творчої життєвої позиції — одне з найголовніших завдань радянської вищої школи, що впливає з постанов партії та уряду про вищу школу.

Колегія Мінвузу УРСР схвалила досвід учбово-методичної роботи кафедр історії КПРС УСГА та КНЦА. В її рішенні було відзначено, що вони накопили цінний досвід комплексного удосконалення всієї системи навчання, його форм і методів. Ефективність педагогічного процесу забезпечується, в першу чергу, тим, що на цих кафедрах працюють спеціалісти високої кваліфікації.

Головна увага в системі методичної роботи кафедри історії КПРС нашого вузу приділяється забезпеченню підвищення рівня лекцій. В цьому плані широко впроваджені проблемний метод читання лекцій, постійно оновлюються їх тексти.

Велика увага приділяється вдосконаленню методик семінарських занять. Особливе місце відводиться розробці і застосуванню на лекціях і семінарах структурно-логічних схем, технологічних й методичних карт.

Забезпеченню високого ідейно-теоретичного і методичного рівня занять сприяє добра організація, постійне удосконалення форм професійного спілкування викладачів. Успішно проводяться відкриті і показові лекції та семінари, їх взаємовідвідання та обговорення. Ефективно працюють (1 раз на 2 місяці) методичні і наукові семінари. Під керівництвом завідуючих кафедр та їх заступників систематично проводяться семінари асистентів. Розгорнуто наставництво досвідчених педагогів над молодими.

Багато уваги приділяється організації самостійної роботи і точного контролю знань студентів. Наслідком великої педагогічної роботи є те, що знання історії КПРС глибокі і міцні.

Активно ведеться робота з іноземними студентами. Їм читаються спецкурси з Конституції СРСР, актуальних питань критики теорії і практики антикомунізму тощо.

Справжніми центрами організації самостійної роботи студентів є методичні кабінети кафедр, які укомплектовані відповідною літературою, технічними засобами навчання.

Велику увагу роботі кафедри історії КПРС приділяють ректорат, рада кафедр суспільних наук. Вони регулярно заслуховують звіти кафедри, аналізують стан справ і надають їй постійну допомогу в забезпеченні навчально-виховного процесу, зміцненні її матеріальної бази.

Комісія Мінвузу УРСР рекомендувала поширити досвід цих кафедр в усіх вузах республіки.

УСГА — ЦИФРИ І ФАКТИ

Історія нашої академії налічує вже 82 роки, починаючи з того моменту, коли при Київському політехнічному інституті було створено сільськогосподарське відділення. Ось деякі відомості з сучасності вузу, який на сьогодні підготував більше 45 тисяч спеціалістів. Він нараховує:

- 10 факультетів сільськогосподарського і лісогосподарського профілю, а також педагогічний;
- 80 кафедр;
- майже 900 викладачів, серед них 67 професорів і понад 400 доцентів;
- 80 наукових гуртків, де працюють 4920 студентів.

У студентській сім'ї діти 25 народів СРСР, 408 студентів і аспірантів з 58 країн світу. На підготовчому відділенні щороку навчається 200 чоловік.

Академія випускає всебічно розвинених молодих спеціалістів народного господарства. У вузі 26 спортивних секцій, велика кількість художніх самодіяльних колективів, серед яких народний духовий оркестр, ансамбль пісні і танцю «Колос», нагороджений грамотою ЦК ВЛКСМ. Факультет громадських професій, на якому студенти УСГА здобувають другу громадську спеціальність, з 1968 року вже закінчило майже 6000 студентів.

ФАКУЛЬТЕТУ — ШІВСТОЛІТТЯ

У п'ятдесятому році факультет агрохімії і ґрунтознавства відзначає своє 50-річчя. Біля його джерел стояли академіки О. І. Дущенків і Е. П. Вотчал.

У складі факультету 6 кафедр: агрохімії, ґрунтознавства і геології, фізіології рослин, фізичної і колоїдної хімії, неорганічної та аналітичної хімії, органічної хімії, всі вони очолюються професорами, докторами наук.

За роки свого існування факультет випустив понад 2000 спеціалістів, які працюють інженерами-ґрунтознавцями в пошукових партиях, агрохімічними лабораторіями, агрохіміками-ґрунтознавцями на дослідних станціях, в колгоспах і радгоспах, а також у системі «Сільгосптехніки».

У республіці понад 9 мільйонів гектарів земель мають кислу реакцію, і 3,5 мільйона засолені, що погано впливає на сільськогосподарську культуру і вимагає агрохімічного покращення.

Приблизно 25 процентів земель республіки піддані тій або іншій ерозії, що зменшує їхню родючість і вимагає захисту від зливу водою і видування вітрами. Щорічно в республіці використовуються 15—16 мільйонів тонн мінеральних добрив, які, з одного боку, істотно збільшують врожай, покращують його якість, а з іншого — істотно змінюють агрохімічні властивості ґрунту, що необхідно враховувати при дальшому використанні добрив. Ці проблеми і вирішують наші випускники на виробництві. Крім того, вони визначають придатність ґрунтів під різні культури

(наприклад, під садки), розроблюють план внесення добрив, складають ґрунтові карти та інші роботи.

У процесі навчання студенти факультету активно займаються дослідною роботою. Багато з них на молодших курсах проводять експерименти з живленнями, фізіологічно-активними речовинами, виступають з доповідями як в академії, так і в інших вузах. Молоді дослідники мають друковані статті, є співавторами патентів. Найбільш активні дослідники, які в той же час відмінниками навчання, отримують рекомендації в аспірантуру.

Плідно працюють науковці факультету над розробкою актуальних проблем сільського господар-

ства. Так, у 1980 році професор О. А. Стрельцов отримав Державну премію УРСР за розробку методу прискороного відновлення каталізатору аміаку. В республіці широко застосовується безпелужна система обробки ґрунту, розроблена професором М. К. Шинкулою, яка забезпечує захист ґрунтів від ерозії. Щорічно від факультету поступає 10—15 заявок на винаходи. Економічний ефект від впровадження наукових розробок факультету в народне господарство складає понад 3 мільйони карбованців.

Навчаючись на факультеті, студенти багато часу приділяють польовим роботам, вивченню ґрунтів республіки в природних умовах, роботі в зональних лабо-

раторіях, пунктах хімізації в областях і окремих господарствах.

Факультет має багаті традиції і в художній самодіяльності, і в спорті. Тут працює вокально-інструментальний ансамбль. З окремих видів спорту майбутні агрохіміки займають призові місця у вузі: з волейболу, шахів, боротьби тощо.

Викладачі факультету також гарячі прихильники спорту. Активна участь викладачів і студентів у навчанні і громадському житті, розуміння високих цілей і обов'язків працівників сільського господарства сприяє підготовці хороших спеціалістів.

Д. ЛАВРЕНТОВИЧ,
декан факультету.

Один з найбільших корпусів академії — перший.

КУДИ ВЕДЕ СТЕЖИНА ЖИТТЯ

Кодись бухгалтера або будь-якого іншого працівника економічної сфери ми уявляли собі з рахівницею в руках. Зараз цей атрибут економіста відійшов у минуле. Сучасний економіст озброєний найновішою електронно-обчислювальною технікою. Він, як досвідчений лікар, відчуває пульс господарства і повинен завжди знайти ту «хворобу», яка заважає господарському організму нормально функціонувати.

Для цього треба багато знати: насамперед, технологію процесу виробництва, математичні дисципліни, марксистсько-ленінську філософію, політ-економію, науковий комунізм, економіку кожної галузі, кібернетику, бухгалтерський облік.

Знаннями з цих предметів зі студентами щедро діляться викладачі факультету, професори і доктори наук.

Великий життєвий досвід, глибокі знання економіки і організації господарства, любов до землі передає студентам двічі Герой Соціалістичної Праці Г. Є. Буркацька.

Глибокому засвоєнню економічних дисциплін сприяють створені при кафедрах учбові лабораторії та кабінети. Вони обладнані сучасною обчислювальною технікою, що використовується в учбовому процесі і науковій роботі студентів. Тут є діапроектори, кіноустановки, за допомогою яких демонструються учбові діафільми і кінофільми, магнітофони і диктофони, що дають можливість записувати лекції провідних вчених з наступною ретрансляцією студентам.

Обчислювальний центр факультету оснащений сучасною електронно-обчислювальною машиною «Мінськ-32», двома електронно-обчислювальними машинами «Одра-1013». Тут проводяться практичні заняття зі студентами академії усіх спеціальностей, а викладачі і студенти економічного факультету ведуть також наукову роботу.

Таким чином, база для того, щоб отримати найсучасніші знання по циклу економічних дисциплін, на факультеті є. Для тих, хто має потяг до наукової роботи, завжди відкриті двері наукових гуртків при всіх кафедрах факультету.

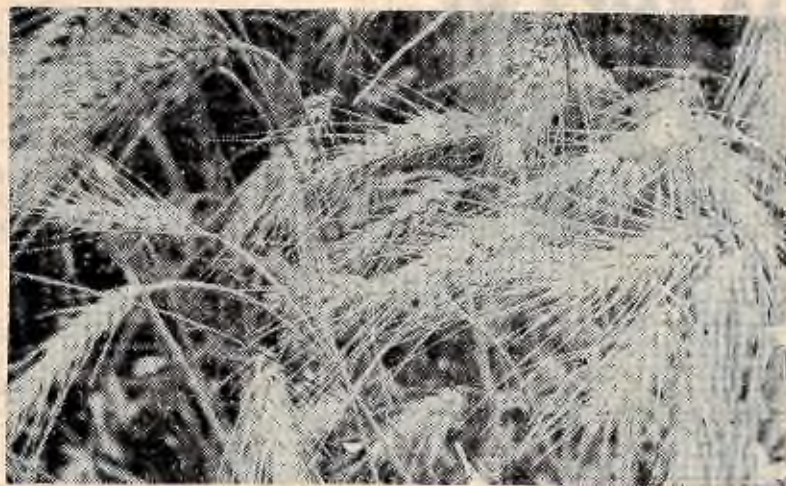
Крім навчання, студенти факультету мають можливість для виявлення своїх творчих здібностей, беручи участь в художній самодіяльності та спортивно-масовій роботі.

Випускники факультету успішно працюють на різних ділянках сільськогосподарського виробництва на комсомольській, партійній і радянській роботі, є науковцями. Багато з них відзначені високими урядовими нагородами.

Досконала організація навчального процесу, використання найновіших досягнень науки і передового досвіду в сільському господарстві сприяють підготовці економістів з високим ідейно-теоретичним рівнем і глибокими знаннями.

О. ПЛАСТУН.

ВАС ЗАПРОШУЮТЬ ДЕСЯТЬ

Золото хлібної ниви.

Фотоетюд Г. Аркадьєва.

ДОЛЯ МАЙБУТНЬОГО КОЛОСУ

Агрономічний — найстаріший факультет нашої академії. Він бере початок від сільськогосподарського відділення, відкритого при Київському політехнічному інституті 30 вересня 1898 року. Перший випуск спеціалістів вищої кваліфікації відбувся в 1903 році. Тоді голова екзаменаційної комісії, вчений із світовим ім'ям Д. І. Менделєєв у своїй доповідній записці відмітив високий науковий рівень і творчий характер дипломних робіт студентів.

Вісім десятиріч студенти агрономічного високо несуть марку факультету. Багато його випускників стало головами колгоспів, керівниками великих господарств, є серед них Герої Соціалістичної Праці.

Вчитись у нас — велика честь, але й велика відповідальність од-

начасно. Адже в руки вчених агрономів передається доля важливого моменту існування людства — доля майбутнього врожаю. Боротися за нього — наш почесний обов'язок.

Студенти нашого факультету багато часу проводять на виробничій практиці у господарствах Київщини, на Агрономічній дослідній станції «Митиця». Адже єдність з полем, безпосереднє «чуття землі» забезпечується не тільки на студентській лаві, а, передусім, у дійсно виробничих умовах.

Майбутні агрономи добре виявляють себе в художній самодіяльності, беруть участь у роботі наукових гуртків, займаються у спортивних секціях.

В. ГУДЗЬ, зав. корпусом, доцент.

Автоматизація — наймолодша з інженерних галузей науки і техніки в сільському господарстві. Її історія нараховує не більше 20 років. Однак ця галузь науки вже зробила певні кроки в сільськогосподарському виробництві, особливо в тваринництві та птахівництві. По розрахунках вчених, до 1985 року біля 50 процентів всієї продукції тваринництва буде вироблятися на промисловій основі.

Автоматизація процесів є якісно новим етапом в удосконаленні виробництва, тому що у засобів автоматизації є величезні можливості, набагато більші, ніж у людини. Вони забезпечують більш високі кількісні показники автоматизованих технологічних процесів.

Соціальна ефективність автоматизації полягає в створенні для робітників сільського господарства таких умов праці, які сприяють підвищенню їхнього загального культурного рівня, значному зменшенню різниці між фізичною та розумовою працею. Сільськогосподарська праця при цьому стає різновидом індустріальної.

Підготовка інженерів-електриків

НАЙМОЛОДША ГАЛУЗЬ

ків зі спеціальності «автоматизація сільськогосподарського виробництва» здійснюється з 1973 року. Перший випуск спеціалістів відбувся в 1978 році.

Факультет автоматизації сільськогосподарського виробництва як самостійний учбово-методичний підрозділ УСГА створений 16 лютого 1979 року. За час життя факультету підготовлено 169 інженерів-електриків по контрольно-вимірвальним приладам і автоматизації, які працюють в 15 областях УРСР та Молдавської РСР.

На кафедрах факультету ведуть наукову та педагогічну роботу 49 викладачів, у тому числі: член-кореспондент ВАСГНІЛ професор І. І. Мартиненко, 3 професори (В. Д. Кучин, С. В. Розов, А. І. Биховський), 25 доцентів та кандидатів наук. Гостинно відкривають свої двері перед студентами добре обладнані учбові лабораторії та кабінети кафедри факультету.

Науково-дослідна робота на факультеті ведеться в напрямку розробки системи централізованого контролю та управління великими тваринницькими та птахівницькими комплексами, підсистем АСУТІІ, а також створення автоматичних систем управління окремими технологічними процесами в сільському господарстві, що дозволяє підвищити продуктивність праці майже в два рази.

В наукових гуртках при кафедрах факультету працюють близько 200 студентів.

В період практики та канікул майбутні інженери сільського господарства в складі студентських будівельних загонів брали участь у будівництві Південно-Української АЕС, свинокомплексу радгоспу «Комуніст» та інших сільськогосподарських об'єктів. У 1978 році студентами виконані роботи по монтажу, налагодці та експлуатації електрообладнання і засобів автоматизації на суму 170 тисяч

карбованців і вже в цьому році виконано будівельних робіт на суму більше 120 тисяч карбованців.

Вміють наші студенти й веселитися. В гуртках художньої самодіяльності й спортивних секціях займається кожний другий студент нашого факультету.

Перед майбутніми спеціалістами автоматизації сільськогосподарського виробництва стоять великі й складні задачі, що пов'язані з подальшим підвищенням рівня автоматизації, з широким використанням всіх засобів автоматизації.

Випускники нашого факультету успішно працюють на виробництві, високо несуть честь свого рідного факультету і нашої орденної академії.

Т. РЕЗНИЧЕНКО, декан факультету автоматизації.

НАШЕ БАГАТСТВО

ним в цьому буде зелений друг — ліс.

Лісничий є центральною фігурою в лісовому господарстві. За характером своєї діяльності він повинен мати кваліфікацію інженера лісового господарства. Тому подібних спеціалістів зараз готують 20 лісгосподарських факультетів різних учбових закладів, з них лісгосподарський факультет нашої академії є одним з найстаріших.

Зміст роботи лісничого охоплює широке коло діяльності по відбудові лісу, догляду за насадженнями, охороні

їх від пожег і захисту від шкідників. Він також займається рубкою лісу, заготівлею побічних продуктів — плодів, грибів, ягід, лікарських і технічних рослин.

Більшу частину свого робочого часу лісничий проводить в лісі. Він повинен добре знати його природу, вміти використовувати природні та економічні умови з метою підвищення продуктивності лісових насаджень.

Наш випускник може працювати не тільки в лісовому, але й в сільському господарстві, на залізничному транспорті,

спеціалістом по оцінці населених пунктів, на лісових дослідних станціях, і в науково-дослідних інститутах, в лісових школах і технікумах, в лісовпорядкувальних, в заповідниках, лісомисливських господарствах. Багато інженерів працює в центральних і місцевих органах лісового управління.

Тим, хто любить природу і бажає присвятити своє життя благородній меті — вирощуванню, охороні і раціональному використанню лісів для майбутніх поколінь, радимо поступити на наш лісгосподарський факультет.

А. КОТОВ, професор.

НА СТОРОЖІ ЗДОРОВ'Я ТВАРИН

Декрет В. І. Леніна про боротьбу з епізоотіями, про підготовку ветеринарних спеціалістів послужили основою відкриття вищих ветеринарних закладів, в тому числі Київського ветеринарного інституту. Цей вуз почав свою роботу з жовтня 1920 року, а у квітні 1957 на правах факультету увійшов до складу академії.

З часу свого заснування інститут, а згодом факультет, підготував більше 6 тисяч ветеринарних лікарів, причому понад 100 з них — для країн Африки, Азії та Латинської Америки.

Переважає більшість випускників працює безпосередньо на виробництві. Багатьом нашим вихованцям присвоєні почесні звання заслуженого

ветлікаря республіки, заслуженого працівника сільського господарства. Велика кількість випускників працює на керівних посадах ветеринарної служби республіки та Союзу. Зокрема, О. Р. Діловець вже довгий час очолює Головне управління ветеринарії Міністерства сільського господарства УРСР.

Значна кількість вихованців присвятила своє життя науковій та педагогічній роботі. Гордістю факультету є В. І. Касьяненко і М. Ф. Гулий — академіки АН УРСР, Х. С. Горегляд — академік АН БРСР; заслужені діячі науки О. І. Поваженко, П. Ю. Божко, П. О. Ковальський та інші.

Сьогодні на десяти кафедрах факультету працюють ви-

сококваліфіковані викладачі. Майже всі кафедри очолюють професори. Майбутні ветеринари беруть активну участь у наукових дослідженнях.

Значна кількість випускників наслідує славу професію своїх батьків. Здоров'я сільськогосподарських тварин, висока продуктивність м'ясо-молочних, птахохерм — запорука здоров'я і добробуту мільйонів трудянок Радянської країни. Наукові розробки, що проводяться на факультеті, — гідний внесок у розвиток біологічної науки в цілому. Отже, навчаючись на нашому факультеті, навчаєшся бути корисним людям.

В. БЕРЕЗА, секретар партбюро ветфаку.

Під час перерви. Фотоетюд К. Іванченка.

ФАКУЛЬТЕТІВ АКАДЕМІЇ

...ПЛЮС КВАЛІФІКОВАНІ КАДРИ

Ленінські ідеї електрифікації сяють у безсмертній формулі: «Комунізм — це Радянська влада плюс електрифікація всієї країни». Під цим гаслом працівники сільського господарства разом з усім радянським народом успішно будують матеріально-технічну базу комунізму.

Нести трудівникам села світло, тепло, полегшувати їхню працю, перетворити сільське господарство в різновид промислового виробництва — ось благородний обов'язок випускників факультету електрифікації сільського господарства Української сільськогосподарської академії.

Наш факультет організований в 1932 році. Тоді він входив до складу Київського інституту механізації і електрифікації сільського господарства. За роки свого існування електрофакультет підготував тисячі спеціалістів по застосуванню електроенергії в сільському господарстві і по електропостачанню сільськогосподарського виробництва.

Багато вихованців електрофакультету вкрили себе нев'яучою славю на трудовому поприщі та на полях битв у роки Великої Вітчизняної війни.

Гордістю факультету є генерал-майор, член Військової Ради армії О. І. Власов, який смертю хоробрих загинув у роки Великої Вітчизняної війни. У підпільній роботі на окупованій території відзначились випускники факультету Т. І. Котеленець та студентка Лідія Смаголь. Багато наших випускників стали керівниками господарств. Так, головою колгоспу працює колишній секретар комсомольського бюро факультету І. Коваленко, тваринницьким комплексом керує Д. Дідківський, лауреатом премії Ленінського комсомолу став І. Кіртбая.

У цьому році на факультеті підготовлено 177 молодих спеціалістів, які віддадутъ свої молоді сили і знання для дальшого розвитку нашого соціалістичного сільського господарства.

Учебний процес, наукову та ідейно-виховну роботу здійснюють разом із кафедрами суспільних наук шість спеціальних кафедр: експлуатації та ремонту електрообладнання, застосування електроенергії в сільському господарстві, електропостачання сільського господарства, електротехніки та електричних машин, гідравліки та теплотехніки і вищої математики. На цих кафедрах працює висококваліфікований професорсько-викладацький колектив.

Високим науковим авторитетом користуються професори Б. Х. Драганов, В. М. Синьков, С. П. Бондаренко та інші. Багато уваги приділяють науковці підготовці молодого зміню. Студенти всіх курсів беруть участь у наукових дослідженнях і розробках кафедр, набувають навиків самостійної творчої роботи.

На факультеті проводиться значна ідейно-виховна та військово-патріотична робота. Відбуваються зустрічі студентів з учасниками Великої Вітчизняної війни, випускниками факультету та передовиками виробництва.

Всі студенти мають хороші умови для навчання, занять спортом, розваг і відпочинку.

Тим, хто хоче оволодіти складною справою електрифікації сільського господарства, навиками її раціонального використання, радимо: поступайте на наш факультет. Ви дістанете підтримку в освоєнні сучасного найскладнішого електрообладнання, завжди будете огорнуті турботою своїх старших товаришів. Строк навчання студентів на факультеті — 4 роки і 10 місяців.

С. КОХАНІВСЬКИЙ,

доцент, зав. корпусом факультету електрифікації сільського господарства.

Студенти академії активно працюють на новобудовах вузу.

ВАШ НАДІЙНИЙ ПОМІЧНИК

Підвищувати якість підготовки фахівців — головне завдання, поставлене партією перед вищою школою. Вища школа вимагає більш старанного підходу студентів до процесу навчання. В процесі навчання у вузі студентам необхідно навчитися самостійно і організовано вчитися. Для цього потрібно виробити в себе звичку до регулярної роботи над навчальним матеріалом, до невтомоної праці над книгою, вміння користуватися консультаціями та уважно і вдумливо слухати лекції.

В 4-му учбовому корпусі міститься бібліотека академії. Саме тут студенти одержують необхідні підручники, посібники, політичну літературу.

Бібліотека академії — одна з найбільших сільськогосподарських бібліотек на Україні. В її книгозбірниках зосереджено понад 850 тисяч примірників книг — підручників, журнальних та газетних фондів, посібників та іншої навчальної літератури, необхідної

для забезпечення учбового процесу студентів. Широко і різноманітно комплектується бібліотека сучасною літературою. Тут можна знайти книгу з різноманітних проблем науки, техніки, культури та інших сфер людської діяльності. Всі відомості про наявні в бібліотеці книги можна одержати з каталогів створених силами співробітників бібліотеки. Відомості про книги групуються за певною системою по окремих темах. Тож, знаючи тему, можна швидко і легко знайти відділ, в якому зосереджено дані про книгу потрібного напрямку. А на допомогу вам завжди прийде черговий бібліотекар.

Бібліотека має в своєму розпорядженні два читальні зали для студентів і викладачів академії, де можна працювати зручно і плідно. В них є значний фонд літератури з різноманітної тематики, журнальний та газетний фонди та довідники. Книги з читального залу не видаються додому.

КОМУНІСТИЧНА партія та уряд Країни Рад приділяють першочергову увагу технічному озброєнню сільськогосподарського виробництва. З кожним роком збільшуються поставки сільському господарству все досконаліших, високопродуктивних тракторів, сільгоспмашин, обладнання тваринницьких ферм. Справжніми заводами стають майстерні по ремонту сільськогосподарської техніки.

КАПІТАНИ ХЛІБНИХ МОРІВ

Вступ на факультет механізації сільського господарства — рішення присвятити своє життя почесній хліборобській справі, опанувати всіма досягненнями сучасної техніки, застосувати ці досягнення для зростання віддачі колгоспних лавів, для покращення умов праці та добробуту трудівників села.

Вся технічна база сільськогосподарського виробництва вимагає правильного, ефективного використання та постійного вдосконалення.

І спеціалісти — випускники нашого факультету — з честю виконують це складне і почесне завдання. Готуючи інженерів по експлуатації сільськогосподарської техніки, інженерів по ремонті тракторів та сільськогосподарських машин, інженерів-педагогів по підготовці механізатор-

ських кадрів, факультет охоплює всі сфери інженерно-технічного забезпечення сільськогосподарського виробництва.

Починаючи з першого курсу, студенти-механіки в період практички та трудового семестру працюють на ланах республіки у складі механізованих студентських загонів. Участь в цих загонах, набуття та закріплення кваліфікації механізаторів є основою високоякісної практичної підго-

товки майбутніх інженерів.

Набута в академії загальнотехнічна освіта, знання спеціальних дисциплін, свідоме вивчення профілюючих курсів, поруч з оволодінням марксистсько-ленінською теорією та методологією, вміння самостійно працювати, вивчати передовий досвід і творчо застосовувати його для вирішення виробничих проблем — це ті складові частини високої кваліфікації, що закріплюють на Україні та за межами нашої республіки авторитет інженера — випускника факультету механізації сільського господарства, факультету, що минулого року відзначив своє 50-річчя.

Л. ВОЗНЮК,
зав. корпусом факультету механізації сільського господарства.

ЗАХИЩАТИ ВРОЖАЙ НЕ ПРОСТО

Леонід Ілліч Брежнев в доповіді на липневому (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС так охарактеризував нашу професію: «Застосування хімічних добрив і засобів захисту рослин — це не проста справа, вона вимагає знань, навиків, дисципліни і високої організації праці».

Однак, багато юнаків і дівчат, які вступають на факультет захисту рослин, вважають, що ця професія не вельми складна. Побачив на полі шкідника, чи помітив збудників хвороб рослин, посипав тим чи іншим міхкватом і до побачення... Так вважають деякі абітурієнти.

Чи так це? Подібними «заходами» врожай не врятуєш, навпаки, втрапиш більше.

Яку кваліфікацію, знання і навички має набути майбутній спеціаліст, можна судити з досвіду нашого учбового господарства «Великосвітинський», що розташовано у 60 кілометрах від Києва. Там студенти проходять учбову і виробничу практику.

Заходів по захисту рослин від шкідників проводиться багато, і ще зовсім недавно вони засновували переважно на широкому використанні пестицидів — іноді три-чотири рази за літо.

Однак вивчення цього питання викрило недоцільність такого ши-

рокового хімічного втручання, і протягом останніх трьох років кількість інсектицидів, що поступають на поля, була скорочена. Врожай зростає, а витрати на хімікати зменшилися у 8—12 разів.

Ще один приклад раціонального використання пестицидів — внутрішньо-рослинна терапія, або токсикація сходів. Сенс її в тому, щоб зробити рослину токсичною для шкідливих організмів; тоді рослина немов сама себе захищає. Досягають цього передпосівною обробкою насіння.

Керуємо агрономами також шляхом створення і запровадження сортів і гібридів. В цьому напрямку працюють співробітники кафедри фітопатології під керівництвом професора В. Ф. Пересипкіла. Нині створено кілька високопродуктивних сортів озимої пшениці, стійких до шкідників і хвороб.

Отже, агрономія захисту рослин складна, але дуже й дуже цікава наука!

Інтернаціональний факультет має 6 кафедр, в тому числі 4 спеціальних, на яких під керівництвом 6 професорів і 24 доцентів готуються вчені агрономи по захисту рослин.

М. ДЯДЕЧКО,
доктор біологічних наук.

КОРЕГУЮЧИ ПРИРОДУ

Зооінженер — це нова спеціальність в тваринництві, суть якої полягає в тому, що спеціаліст засвоює певний комплекс інженерно-технічних знань. В учбовий процес введені курсові технологічні і дипломні проекти. Зооінженер — це, перш за все, біолог. Основний об'єкт його виробничої діяльності — сільськогосподарське тваринництво. Зооінженер повинен не тільки добре знати біологію тварин, він також повинен мати певні інженерно-технічні знання і організаторські здібності.

На сучасному етапі розвитку сільськогосподарського виробництва важко уявити більш важливу спеціальність, ніж зооінженер — організатор і технолог тваринницької галузі. Від тварин ми одержуємо найбільш повноцінні в біологічному відношенні продукти харчування: м'ясо, молоко, масло, сир тощо. Тваринництво також дає сировину для багатьох галузей промисловості, тому з перших днів існування Радянської влади партія і уряд приділяли і приділяють цій галузі виняткову увагу.

Постанова ЦК КПРС «Про дальший розвиток спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва на базі міжгосподарської кооперації і агропромислової інтеграції» вимагає підготовки таких спеціалістів, які здатні розв'язати завдання партії та уряду.

Наш факультет готує спеціалістів широкого профілю по двох спеціалізаціях: племінна справа і бджільництво.

На 8 кафедрах працюють 560 викладачів, з них 11 професорів, у тому числі 4 заслужених діячів науки і працівників вищої школи, 27 доцентів і 18 асистентів. Основним напрямком наукових досліджень є питання підвищення продуктивності сільгосптварин при одночасному зниженні витрат кормів і праці на виробництво продукції.

Учбова практика студентів на I і II курсах проходить на дослідній станції м'ясного скотарства «Ворзель», на Агрономічній дослідній станції «Митиця» і в учбовій академії «Великосвітинський».

Студенти III—IV курсів виїжджають на практику у країні племязаводу республіки, на держплемстанції, у передові колгоспи і радгоспи тощо.

Ось вже кілька років вихованці нашого факультету займають призові місця в спорті, художній самодіяльності. Ми сподіваємось, що з тих, хто прийде на наш факультет, виросте гідна зміна теперішнім студентам.

Г. КЛІЩЕНКО,
декан.

віддача сил і здібностей, працелюбність і пастирливість, сила волі і цілеспрямованість. Тільки в цьому випадку можна стати висококваліфікованим спеціалі-

В читальному залі бібліотеки.

29 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРИКОРДОННИКА

ПРОДОВЖУЮЧИ БОЙОВІ ТРАДИЦІЇ

Мир на рідній землі. Її спокій зберігають прикордонники, вартові Батьківщини. З одним із них я веду бесіду. Це Олег Булгаков, який зовсім недавно, після демобілізації, поступив вчитись в академію, на економічний факультет.

Після закінчення школи Олег був призваний до лав Радянської Армії. Йому пощастило служити два роки в Червонопрапорному Західному прикордонному окрузі, на легендарній Брестській землі. Про свою службу Олег говорить лаконічно: «Служба як служба».

Чи важко було? Спочатку, звичайно, важкувато, а потім звик. Бесіда поживляється, коли він показує фотографії

своїх товаришів. Зі знімків на мене дивляться серйозні обличчя юнаків. Такі ж молоді люди у грізному 41-му захищали Батьківщину від фашистів.

— Хлопці всі гарні, як на підбір, — з України, Білорусії, Російської Федерації. Тут вони здружились, стали єдиною сім'єю, — додає Олег. — Зараз листуємось, не забуваємо один одного.

Уява підказує, як в будь-яку погоду несуть свою нележку службу ось такі хлопці-прикордонники. Тримаю в руках дві грамоти від командування: «За відмінні успіхи в бойовій і політичній підготовці, зразкову дисципліну і бездоганну службу...». За цими

рядками стоїть велика робота, безліч відповідальних завдань.

Читаю лист-подяку батькам від командування, в якому йдеться про те, що Олег Булгаков постійно проявляє ініціативу і турботу про те, щоб кордон охоронявся надійно. Його бездоганний ратний труд відмічений багатьма заохоченнями. Він став відмінником бойової і політичної підготовки, майстром прикордонної служби.

Фотографія Олега висить у військкоматі Московського району міста Києва. Все це закономірно. Олег — онук одного з героїв Трипілля. Наша молодь продовжує бойові традиції своїх дідів, батьків, з

честью несе естафету слави і відданості своїй Батьківщині.

Переглядаю інші фотографії, які розповідають про міцну солдатську дружбу, захоплення спортом, про цікаве дозвілля воїнів-прикордонників. Ось хлопці носять сіно. На моє запитання Олег пояснює: «У нас було своє господарство — коні, корови, пили свіже молоко».

Серед великої кількості фотографій Олегу особливо дорогі дві: та, на якій зображена кімната-музей Героя Радянського Союзу О. М. Кижеватого, чие ім'я носила застава, де він служив, і приїзд на заставу першого секретаря ЦК Компартії Білорусії П. М. Машерова.

На знімку товариш Машеров посміхається, стискуючи руку Олегу, який того дня чергував на кухні.

— Скажи, Олег, що тобі найбільше запам'яталось з років служби?

— Перш за все, день присяги. Цей день завжди згадує з великим хвилюванням. Присягу ми приносили на священній землі Брестської фортеці, героїчні захисники якої зробили крок у безсмертя.

Закінчуючи бесіду, я поздоровила Олега з Днем прикордонника і побажала великих успіхів у його студентському житті.

Л. ЛИТВИНЕНКО, доцент.

ЦИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА...

Стало доброю традицією проводити зустрічі з людьми, за плечима яких нелегкий шлях трудового життя. Опалені вітрами війни, вони, ще сильні духом, приходять на зустрічі з молоддю, щоб розказати їй про тих, хто назавжди залишився молодими — такими, якими проводжали їх у далекі дороги матері...

Нещодавно в студентському гуртожитку № 5 пройшла зустріч з ветераном Великої Вітчизняної війни, викладачем кафедри військової підготовки, полковником М. Д. Герашенком.

Навкруги панувала тиша, кожне слово, сказане полковником Герашенком, відлунувало у серцях наших студентів. І у кожного з нас, що слухали ветерана, постали в уяві ті тяжкі дні, коли, борючись із смертю, стояли пліч-о-пліч такі сильні духом радянські люди.

Ми були захоплені розповіддю цієї людини тому, що у кожному слові була людська правда. Розмова затяглась за плівку, нікому не хотілось лишати своє місце.

Хочеться від усіх студентів побажати полковнику Герашенку хорошого здоров'я, довгих років життя і всього найкращого в житті!

М. ГУДЗ, факультет електрифікації сільського господарства, III курс.

ПОДОРОЖ ПО КАРПАТАХ

Карпати — це безліч гірських вершин, де ноують хмари, це небесної чистоти сині озера і кришталеві джерела, це напоєні цілющим повітрям бори і діброви, вкриті ніжним оксамитом трав полонини.

Побачити цю всю красу нам, студентам агрономічного факультету, довелося на власні очі. Похід, який організував для нас туристичний клуб академії з 1 по 9 травня, приніс велику користь і задоволення кожному його учаснику.

З рюкзаком за плечима і піснею на устах ми прококували близько 150 кілометрів по маршруту Міжгір'я — Ясіня. Подолали 5 гір і 2 перевали. Спочатку були труднощі, але кожен почував себе життєрадісно, бадьоро. Наш керівник Василь Лесюк, студент III курсу, вмів підтримати кожного словом і ділом.

Нічого немає приємнішого для туриста, коли десь в горах зустрічаєш таких же романтиків, як сам, і радо вітаєшся з ними. На маршруті ми зустрічали безліч груп туристів з Карелії, Латвії, Естонії, Москви, Одеси, Дніпропетровська, Калуги та інших міст Радянського Союзу.

Наш маршрут пролягав і там, де у роки Великої Вітчизняної війни йшли бої, де проходила лінія оборони. Високо в горах, де ступає тільки нога туриста, стоять вже 35 років могили невідомих солдатів, тих, хто загинув за нашу квітучу юність. Вічним сном сплять тут сині Батьківщини, а мати не знає, де похований її син.

Гірко стає на серці, коли бачиш ці могили. Ми вважали своїм священним обов'язком прибрати, прикрасити їх квітами перш, ніж йти далі.

За 10 днів маршруту ми побачили безліч цікавого.

Ми висловлюємо велику подяку ректорату, комсомольській і партійній організаціям, туристському клубу академії за організацію таких походів.

А. СВЯТЕЦЬКА, студентка I курсу агрофаку, слухачка відділення журналістики ФГП.

Важкі вони — гірські переходи.

Фото М. Юрченка.

ВИ ПРИЇХАЛИ ВЧИТИСЬ ДО КИЄВА

КАМ'ЯНІ РИСИ СТОЛИЦІ

Пам'ятники. Їх нерідко називають сторіцями історії, втіленими в граніт і бронзу. І це правомірно, бо вони допомагають зберегти в пам'яті народу видатні історичні події й образи його кращих синів та дочок, які своєю діяльністю принесли велику користь людству й тим заслужили увічнення.

Герої не вмарають. Вони безсмертні, бо живуть у серці народу. І коли ми промовляємо: «Київ — місто-герой», то подумки схиляємося перед монументом Вічної Слави на могилі Невідомого солдата, обеліском на честь учасників оборони міста та пам'ятниками визволителям Києва...

Коли ми говоримо: «Київ стародавній», у наші уяві вимальовуються високі дніпровські кручі і на одній з них постать князя Давноруської держави Володимира, простора площа з куполами Софії Київської і бронзовим Богданом Хмельницьким...

Численні пам'ятники по праву стали невід'ємною рисою Києва, його гордістю, бо в них з виразною сплюю знайшли художнє втілення історичне минуле, буремні події революційних років, безсмертні подвиги радянських людей у боротьбі з фашизмом, героїка комуністичного будівництва, образи видатних діячів минулого і сучасності.

Знаючи силу впливу скульптурного зображення на народні маси, уряд царської Росії, споруджуючи пам'ятники царям і князям, всіляко намагався цим ствердити монархічну владу царя, підкреслити винятковий соціальний стан аристократичної верхівки. Про втілення в монументальних творах прогресивних демократичних ідей не могло бути й мови.

Зрозуміло, що за таких умов було загублено немало прекрасних ідей, і бажання народу увічнити у бронзі й граніті образи своїх кращих синів залишилися нездійсненими.

Початок розвитку радянського монументального мистецтва пов'язується з одним з перших декретів Радянської держави у питаннях мистецтва — декретом Ради

Народних Комісарів від 12 квітня 1918 року «Про зняття пам'ятників, споруджених на честь царів та їхніх слуг, і розроблення проектів пам'ятників Російської Соціалістичної Революції». Цей декрет, запропонований В. І. Леніним і підписаний ним, в історії радянського мистецтва відомий під назвою ленінського плану монументальної пропаганди. Уже в перші роки Радянської влади в Києві були встановлені пам'ятники В. І. Леніну, Карлу Марксу, Карлу Лібкнехту, обеліск Свободи.

То були перші спроби відтворити в монументальному мистецтві ідеї соціалістичної революції. І хоч не всі ці твори були художньо досконалими, свого часу вони відіграли велику роль — їх встановлювала перша в світі держава робітників і селян, започатковуючи нове, радянське мистецтво. Пам'ятники тієї пори не збереглися. Деякі через недовговічність матеріалу, інші були знищені інтервентами та контрреволюційними бандами в роки громадянської війни.

У 1939 році в Києві, напроти Державного університету, радянський народ встановив величний пам'ятник славному синові України, народному поету, революціонеру-демократу Т. Г. Шевченку.

Скульптори і архітектори проектували ряд монументальних творів на честь подій громадянської війни та видатних діячів культури.

Підступний напад фашистських загарбників порушив мирну працю радянських людей. Мистецтво, як ділова ідеологічна зброя, набирало інших форм, що відповідали основній вимозі усього життя країни — «все для фронту, все для перемоги».

Великі втрати поніс радянський народ у цій священній борні. На честь загиблих героїв ще в роки війни почали зводити пам'ятники, але широкого розмаху справа спорудження монументів набула у повоєнний час.

У 1946 році в Києві було відкрито пам'ятник В. І. Леніну, з іменем якого йшли в бій воїни багатонаціональної Радянської держави.

У наступні роки на площах і в парках міста з'явилися нові пам'ятники: Герою Радянського Союзу М. Ф. Ватутіну, на честь учасників героїчної оборони Києва, визволителям Києва, Вічної Слави, учасникам Січневого збройного повстання у 1918 році, М. О. Шорсу, Г. І. Петровському, В. Я. Чубарю, С. В. Косіору, Д. З. Мануїльському, Н. К. Крупській, пам'ятники О. С. Пушкіну, М. В. Лисенку, Лесі Українці та інші. Цей далеко неповний перелік свідчить про розквіт монументального мистецтва, про шпрату тематики, ідейно-художньої прагнення скульпторів і архітекторів Радянської України.

Ю. СЕМЕНЮК.

СИМВОЛ НАШОГО МІСТА

У кожного герба своя історія, яка сягає глибокої давнини. Інколи вона пов'язана з місцевими легендами.

У наш час кращі геральдичні традиції відроджуються. В нових гербах яскраво і лаконічно відображаються головні риси сучасних міст, їх героїчне минуле і яскраве сьогодення. Багато міст країни вже розробили і прийняли нові емблеми. Загальною рисою їх є утвердження символу Радянської влади — Серпа і Молота.

Розповімо історію створення герба нашого міста-героя.

У 1966 році управління культури, управління в справах будівництва та архітектурні міськвиконкому і Київське відділення Спільки архітекторів України оголосили відкритий конкурс на проект герба Києва. Конкурс тривав до 1968 року. Після кожного туру (а їх було три) всі представлені роботи експонувалися для загального огляду.

Остання виставка проектів тривала понад чотири місяці. Її оглянули тисячі киян і гостей нашого міста. У творчому змаганні взяли участь художники, архітектори, скульптори, історики, і взагалі, усі бажали.

Герб міста Києва має срібний щит слов'янської форми. В голові щита розміщені золоті Серп і Молот, а в підніжжі — нагородний знак міста-героя «Золота Зірка». Червоний колір (зліва від

глядача) і лазуровий (справа), які організують серцевину щита, відтворюють кольори Державного прапора УРСР. На червонолазуровому полі розміщено срібний лук, срібний напис «Київ» та золоту квітку каштана. Така побудова герба цілком відповідає законам геральдики. Срібний лук (арбалет), як символ героїчного минулого Києва, на ншому гербі зберігається.

Щодо основного сучасного символу нашого міста — золоті квітки каштана, то він не вигаданий авторами, а давно існує в уяві народу, в його піснях та в численних творах народно-декоративного мистецтва. Прийнятий авторами український народно-декоративний стиль зображення квітки каштана цілком відповідає умовному стилю геральдики. В геральдичній квітці — це символ розквіту. Отже зрозуміло, чому поетичний образ нашого міста, квітка каштана, стала знаком, який символізує розквіт сучасного соціалістичного Києва.

Цей дороблений, удосконалений проект герба — результат колективної творчої думки багатьох спеціалістів і трудящих міста-героя — був розглянутий і затверджений на третій сесії XII скликання Київської міської Ради депутатів трудящих 22 серпня 1969 року.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.